

Oheň a Světlo

Tento text je překlad. Za upozornění na chyby budeme vděčni: info@cathar.org.uk

Glen Craney

Z knihy „Oheň a Světlo“, „The Fire and the Light“, reprodukováno s povolením Brigid 's Fire Press. Všechna práva vyhrazena.

Sekta osvícených mystiků se ve středověké Francii snažila uchovat pravé poselství Krista. Církev je vyhubila v průběhu nejtemnější hodiny křesťanství.

Volali se Katarři-„Čistí“-protože žili čisté životy v chudobě a do svého chování přijali láskyplnou snášenlivost podle vzoru apoštolů. Putovali po zemi v dvojicích a uzdravovali nemocné, zatímco hledali duchovní světlo, prostřednictvím meditace. Věřili ve dvou bohů-jednoho dobrého a jednoho zlého -a vyhýbali se tělesnému pokušení, aby se vyhnuli nutnosti vrátit se na Zem do další inkarnace. Tito reformně naladěni křesťané, jež připravovali cestu protestantským neklidem, ke kterým došlo o tři století později, měli natolik východní rysy, že jeden z historiků je nazval buddhisty západu.

Staletí po jejich krvavém zániku, Katarři nepřestali fascinovat, zatímco svět touží poznat jejich tajemství. Více než 800 let uběhlo od doby, kdy se neslavnou albigenskou křížovou výpravou zahájila 40 letá válka, jež zanechala jižní části dnešní Francie v troskách s tisíci mrtvých. V roce 1208 n. l. papež Inocenc III nasadil křížovou armádu k potrestání kacířské Okcitanie, jež byla domovem Katarů, od Languedoku k Pyrenejím.

Kdo byli tito katarští mystikové? A co na nich vedlo církev k zuření tak hroznému, že byla odhodlána nedovolit přežití ani jednomu z nich? Ve Francii dvě opoziční skupiny už dlouho debatovaly tuto otázku. Tradicionalisté považují spojení Katarů s grálem, židovskou kabalou, mysticismem Sufijců, světelnou meditací a posvátnou architekturou za nepravděpodobné s tím, že jejich teologie neměla použití pro magii, nebo posvátné předměty. Na druhé straně, obránci mystického přístupu, si volí nespoléhat se na výpovědi získané během inkvizičních výslechů. Jak podotkla Simone Weilová, francouzská spisovatelka 20. století: „Oficiální dějiny podávají slovo vrahů jako platnou minci.“

Neplatnost přiznání získaných na základě mučení se stává jasnou při

srovnání zjevných rozporů, se kterými se člověk setká, pokud se snaží porozumět Katarům. Říká se o nich, že prý opovrhovali tímto světem, ale přitom mezi nimi vzkvétalo trubadúrství, opěvující svou lásku k světu. Albigenská křížová výprava přinesla na katolické vúdce Okcítanie doposud nevídanou

zkázu, ale tito šlechtici se chovali vůči svým katarským poddaným s největší úctou. Říká se o Katarrech, že se prý důsledně vyhýbali sexuálním vztahům. Proč pak pěstovali ideály dvorské lásky a romantického rytířství? Každá teistická skupina má své vnitřní jádro členů a zasvěcených představitelů, objem pochopení kterých a jejichž esoterické praktiky se budou lišit od očekávání, které se kladou na řádového příslušníka. Tento princip rozhodne platil o Katarrech, kteří pokračovali v starobylých tradicích prvních křesťanů, gnostiků a možná dokonce Druidů.

Největší záhadou však zůstává: Proč by byli Kataři bývali přijali natolik hrůzostrašné martýrství, pokud by nebyli měli důkazy o tom, že existuje jiná a správnější verze původního křesťanství? Jejich odhodlání dráždilo jejich pronásledovatele, cisterciáky a dominikány, podle nichž byl takový stupeň odvahy tváří v tvář se smrtí, výlučnou výsadou Kristových poslů.

Výzkum Fernanda Niela a Arthura Guirdhama poukazuje na to, že existuje příliš mnoho dosud nevysvětlených paralelních úkazů na to, aby se Kataři jednoduše označili za odpadlíky od pravé křesťanské víry. Podle nich byli Kataři dědici gnostických tradic, které vrcholí v osobní pouti člověka hledajícího Boha Světla, stopy kterých se proplétají přes

Egypt, Zoroastrů, Essenů, Nasoreanců, a Mandeanců moderního Iráku. Akademička Zoe Oldenbourgová navrhuje možnost, že esoterické uctívání slunce se kdysi konalo na Montséguru, záhadné katarské baště v oblasti Ariège. I nejzatvrdlejší racionalisté připouštějí možnost, že jakýsi záhadný „poklad“ byl odstraněn z Montséguru večer před jeho

pádem.

V průběhu druhé světové války němečtí vojáci pročesali jeskyně a lesy kolem Montséguru ve snaze se ho zmocnit. Ve své knize „Šifra mistra Leonarda“, její autor Dan Brown navrhuje, že mystikové chránili tajemství rodu potomků Ježíše a Máří Magdalény. Mohla to být napůl pravda. Kataři skutečně vlastnili něco, co církev chtěla zoufale a za

každou cenu potlačit, ale byla to pravda mnohem nebezpečnější, než by mohl být židovský rod: Tajná písma, jež obsahovaly ztracené učení Ježíše Krista, zatímco toto bylo v rozporu s oficiálním církevním evangeliem.

Více o „ohni a Světlo“ od Glena Craney:

Ve svém historickém románu „Oheň a Světlo“ jeho autor Glen Craney podává tragický osud Katarů přes životní příběh jejich pozoruhodné Velekněžky Esklarmondy z Foix, jejíž jméno znamená „Světlo světa“.

Desíletí před Janou z Arku, se vikomta Esklarmoda stala slavnou tím, že obvinila Řím z korupce a podvodů. Tisíce lidí uctívalo tuto ženu, která se považovala za ochránkyni Svatého Grálu. Vzdala se svého privilegovaného postavení na proslulých trubadúrských dvorech lásky a zúčastnila se historických debat v Pamiers. Během těchto veřejných rozhovorů mezi katarskými perfekty (což bylo jménem, které se dávalo jejich zasvěceným) a papežskými legáty, mezi nimiž byl příští sv. Dominik, otec inkvizice, se jeden z katolických odpůrců natolik nasytil toho, jak Esklarmonda okamžitě vtipně a úspěšně odpověděla na každý z bodů, že jí nařídil, aby si „držela ústa a vrátila se ke svému vřetenu!“

Když Kataři vyhráli v debatách a získali si veřejné mínění, rozrušený Dominik křičel: „Kázal jsem, prosil a plakal, ale hůl musí dokonat požehnání!“ Nebylo to prázdné varování. Ke konci se jen několik set Katarů bránilo na Montséguru po dobu 9 měsíců, proti katolické armádě desítek tisíc vojáků. Jejich hrdinská obrana připomínala legendární obranu odporu židů proti římským legiím v Masaddě. Tato křížová výprava předcházela zánik další esoterické skupiny obviněné z hereze o padesát let později - Templářských Rytířů, zatímco je možné, že někteří z nich tajně pomáhali Katarům v jejich snaze uchovat potlačené důkazy pravého učení ze Svaté Země.

Dnes Montségur a zříceniny katarských hradů přitahují tisíce poutníků ročně. Francouzská vláda v Paříži, která se onoho času zúčastnila pronásledování Katarů, nyní aktivně podporuje jejich památku, jak výhodnou turistickou reklamou.

Jako někdo kdo stál na těchto místech a cítil jejich sílu, jakož i smutek, Glen se považuje za jednoho z těch, co věří, že něco mimořádní vzkvétalo v Okcitanii, což církve udusila, protože odhalení, které jí prostřednictvím Katarů hrozily, jí byly nepřijatelné. Tyto šeptající zříceniny jsou jediným odkazem, který bylo Esklarmondě a jejím poraženým Katarům povoleno nám zanechat.

Glen Craney je uznávaným scénáristou, autorem románů, novinářem, a právníkem. Oheň a světlo: Román o Katarech a ztraceném učení Krista, v angličtině, lze objednat přes Amazon (ISBN 978-0-981-684-7-7)

Více informací o Glenu Craney najdete na jeho webu:

www.glencraney.com

Další článek o Esklarmondě Katarů v slovenštině je zde:

http://www.dhaxem.com/data/handt_sl/O_Velkej_Esklarmonde_Katarov.pdf

© 2011-2014

www.Dhaxem.com